

LA MANIQUEISTA UTILITZACIÓ DEL CODI PENAL PER PART DEL GOVERN ESPANYOL I CERTS PARTITS POLITICS, PER TAL DE LIMITAR DRETS FONAMENTALS ESENCIALS EN UN ESTAT DE DRET.

UN EXEMPLE MÉS, L'ARTICLE 525 DEL CODI PENAL

Quan es fereixen "*sentiments religiosos i la dignitat d'una persona com a conseqüència d'una acció que pretengui escarnir expressions concretes del seu credo o que pretengui la vexació i humiliació pública d'aquestes, així com* quan es fa un escarni, de paraula o per escrit, dels qui no professen religió o creença alguna (llibertat ideològica), és protegeix excepcionalment pel codi penal (article 525 CP) en entendre que hi ha drets fonamentals en joc, com són **la llibertat de consciència, sentiments religiosos i el respecte als difunts.**

És cert també, que hi ha part de la doctrina que esmenta que l'apartat primer del precepte és un "supèrstita" de l'antiga **blasfèmia y l'heretgia (RAMIREZ NAVALON 1997)**, bo i així, per si sol aquest no es motiu per demanar la seva supressió, prèviament ens hauríem de fer algunes preguntes (ATIENZA 2007):

1. *si és o no idoni que existeixi un delicta d'escarni o vexació dels sentiments religiosos en un Estat aconfessional o laic? i,*
2. *si s'està fent un ús correcte de la protecció jurisdiccional del dret fonamental a la llibertat de culte, ideològica i dels sentiments religiosos?*

1.-La resposta a la primera pregunta és clara. Tant el dret intern com l'internacional reconeixen aquets drets i els **acompanyen de mecanismes de protecció normativa i procedimental davant possibles violacions o restriccions ans el contrari seria igual a no protegir-los.**

Així com va esmentar el TEDH a la Sentència de 25 de maig de 1993 (Cas "Kokkinakis contra Grècia"), "(...) és un dels fonaments de les societats democràtiques" i constitueix "(...)un dels elements més importants que defineixen la identitat dels creients i la seva concepció de la vida(...)"

Sembla doncs clar que **llibertat d'expressió i de crítica, la llibertat de consciència i religiosa, en definitiva, la convivència, són bàsiques per un estat democràtic, social i de dret.**

El problema sorgeix, quan aquests drets fonamentals col·lisionen amb d'altres **drets fonamentals susceptibles de protecció** (Otto-Preminger-Institut [TEDH 1994, 29]

2.-En relació a la segona pregunta *de si s'està fent un ús correcte del tipus penal, la resposta seria:*

Que d'acord amb els principis de mínima intervenció, ultima ratio, caràcter fragmentari i subsidiari del Dret penal, la resposta seria un NO rotund, ja que com és àmpliament acceptat, solament *haurien de perseguir-se aquelles manifestacions de la llibertat d'expressió* que suposin objectivament **un greu insult o humiliació cap als sentiments religiosos, que hagin estat emeses amb tal intenció i el rescabament de la quals no pugui ser contemplat a través de mitjans menys lesius per a les llibertats que el Dret penal.**

El problema doncs no és el tipus penal, sinó l'ús extensiu que del mateix es fa, per part de **"polítiques populistes, endogàmiques i etnocèntriques (ALONSO 2008), en pro de rèdits electorals.**

El Dret penal **no pot castigar les meres opinions, ideologies o pensaments (TEDH 2005/93), i el que** passa avui en dia, és **la criminalització de realitats socials contràries a l'"stablishment"**.

Estem veient com **mitjançant un ús fraudulent, s'utilitza el codi penal per resoldre controvèrsies polítiques, civils o administratives.** Atònits veiem com es persegueixen actors, cantants, per les seves sàtires o crítiques, de **manera que les expressions artístiques o de llibertat esdevenen delictes per voluntat del Fiscal inquisidor que acaben convertint el que havia de ser una garantia en un instrument per limitar llibertats.**

Rebutgem aquest model de política criminal, que no busquen **configurar un veritable model social igualitari, que incrementi la residència i la qualitat de vida del ciutadà** i que el que fa es perseguir, acusar condemnar i empresonar la dissidència ideològica, i que entre moltes altres a portat a presó als nostres representants polítics i civils, a músics, artistes, bufons i membres de col·lectius varis, que en els darrers anys s'han vist perseguits per un govern que no respecta l'Estat de dret que tant anomena per justificar-se.

Per això demanen que es doni compte de la nostra petició no només al Parlament Català, a l'Espanyol, a la Comissió General de Codificació Espanyola i Catalana, al Fiscal General, al Ministre de Justícia, sinó també al Parlament Europeu, al Consell d'Europa i, a la Comissió europea de drets humans.

Mataró a 4 de juny de 2018

Isabel Martínez i Cid
Regidora del grup de CiU Mataró

-
- ✓ RAMÍREZ NAVALÓN, R. M.: «La protección penal del Derecho de libertad religiosa: valoración crítica de su regulación en el vigente Código penal de 1995», en VV. AA.: Estudios Jurídicos en Memoria del Profesor Dr. D. José Ramón Casabó Ruiz. Vol. II. Universitat de Valencia, Institut de Criminologia, Valencia, 1997, p. 656.
  - ✓ ATIENZA, M.: Las caricaturas de Mahoma y la libertad de expresión, Debate en torno a la laicidad.2007.RIFT/30.Consultado en:
<http://e-spacio.uned.es/fez/eserv/bibliuned:filopoli-2007-30-0003/PDF>.
  - ✓ **Conveni Europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals** es refereix a la llibertat religiosa en els arts. 9 i 14, `article 2 del Protocol Addicional del Pacte de Drets Civils i Polítics, en el 18 ;Constitució Catalana ,Article 6 i article 13 .1– ;CE Article 20 i 16.1. ;Llei Orgànica de Llibertat Religiosa 7/1980, de 5 de juliol.
  - ✓ (Otto-Preminger-Institut [TEDH 1994, 29].La qüestió que es planteja al Tribunal, concerneix, per tant, a una comparació dels interessos contradictoris partidaris de l'exercici de dues llibertats fonamentals: d'una banda, el dret, per al demandant, de comunicar al públic les seves idees sobre la teoria religiosa, i, per un altre, el dret d'altres persones al respecte de la seva llibertat de pensament, de consciència i de religió
  - ✓ ALONSO, M. O. (2008). “El triángulo formado por el Framing, la agenda-Setting y la metacobertura”; Anuario electrónico de estudios en Comunicación Social «Disertaciones» (Vol. 7). Recuperado a partir de:
<https://revistas.urosario.edu.co/index.php/disertaciones/article/view/3839/2767>.
  - ✓ SeTEDH(Sección 2ª), de 13 septiembre 2005 (TEDH 2005\93)” *Pluralisme, tolerància i esperit d'obertura caracteritzen una «societat democràtica»* (Handyside [TEDH 1976, 6]; i els qui decideixen exercir la llibertat de manifestar la seva religió, que pertanyen a una majoria o a una minoria religiosa, no poden raonablement atènyer-se a fer-ho a l'abric de tota crítica. Han de tolerar i acceptar el rebuig del proïsme de les seves creences religioses, fins i tot la propagació per aquest proïsme de doctrines hostils a la seva fe (Otto-Preminger-*Institut [TEDH 1994, 29] (...))”. En sentit similar el Jutjat penal N°. 8 de Madrid, Sentència 235/2012 de 8 Juny 2012, Rec. 33/2011, considera que no existeix una «burla tenaç» exigida com a element objectiu, encara que sí un inequívoc sentit satíric, provocador i crític.